

Informes PIMEC: Demografia de la pime industrial manufacturera catalana 1999-2019

PIMEC alerta de la pèrdua d'indústria manufacturera però constata que hi ha factors esperançadors que cal aprofitar amb urgència

La patronal posa el focus en l'oportunitat que brinda el Pacte Nacional per a la Indústria i en els Fons NGUE per recuperar els consensos necessaris per recuperar el pes i el protagonisme que la indústria sempre ha tingut a Catalunya

Josep Ginesta: "O ens creiem tots, des de tots els àmbits i responsabilitats, des de totes les administracions, que volem una Catalunya industrial, o Catalunya acabarà no essent industrial"

Barcelona, 5 d'octubre de 2021. L'any 2019 l'estoc empresarial manufacturer català comptava amb 22.055 empreses, 12.248 menys que el 1999 (-36%); i amb 398.602 empleats, 140.932 menys que el 1999 (-26%). Així es desprèn dels informes PIMEC presentats avui en roda de premsa pel secretari general de l'entitat, Josep Ginesta, i el director de l'Observatori de PIMEC, Modest Guinjoan, sota el títol '**Demografia de la pime industrial manufacturera catalana 1999-2019**' ([INFORME 8/2021](#) i [INFORME 9/2021](#)).

La patronal constata que malgrat aquesta pèrdua d'indústria manufacturera, hi ha indicadors que demostren que **Catalunya encara és una economia de base industrial** en el context europeu i també en l'espanyol: la manufactura, amb un 16,4% del VAB, representa entre 4 i 6 punts percentuals de VAB més que a Espanya.

Concretament, la producció manufacturera real els anys 2018 i 2019 (prescindim de l'excepcional 2020) va ser semblant a la dels anys de bonança (2000- 2007), després que la crisi (2008-2013) castigés severament el sector. De fet, **el nombre d'empreses manufactureres a Catalunya entre 2008 i 2019 va caure un 14,8%; al conjunt de l'Estat, un 23,5%.**

A més, cal tenir en compte que als països tradicionalment industrials, **el sector manufacturer té tendència a perdre pes relatiu en benefici dels serveis**. El fenomen respon tant als canvis de preferències en el consum com a l'aparició de nous països competidors. Tanmateix, la producció industrial real mundial creix a una taxa anual acumulativa del 2,2%. Aquest dinamisme s'ha produït amb moviments entre protagonistes, situant-se Àsia, especialment la Xina, com a líder manufacturer.

En aquest sentit, el secretari general de PIMEC ha assenyalat que "és evident que s'ha produït un **desindustrialització en termes de nombre d'empreses i dels ocupats en la manufactura**, especialment en pimes, però en canvi, la producció industrial en termes reals se situa en els darrers anys en nivells una mica per sota dels millors anys de principis de segle". Davant d'això, ha defensat que "cal potenciar la indústria

Departament de Comunicació

premsa@pimec.org

934964500

manufacturera, aplanant-li el camí per recuperar aquell pes i protagonisme que va tenir en altres temps". El factor esperançador del volum encara rellevant que aporta al VAB, la tradició i cultura industrial, la capacitat d'innovació i resiliència, d'automatitzar processos, que expliquen l'increment de la productivitat malgrat la pèrdua de teixit productiu, són factors que permeten encara el futur en positiu si son aprofitats en el curt termini.

Hi ha moltes formes de donar-hi suport i val la pena dedicar-hi esforços en benefici del progrés econòmic i social. Concretament, el secretari general s'ha referit a la necessitat de potenciar el **Pacte Nacional per a la Indústria** per generar els consensos a tots els nivells, el qual ha definit com "un pacte de país, transversal, que ha de ser aixoplugat per tothom, amb mirada llarga i considerant tots els elements que fan la indústria competitiva, i que son tant l'afavorir l'activitat industrial, com educatius, energètics, d'infraestructures, i que abasten totes les administracions". "**O ens creiem tots, des de tots els àmbits i responsabilitats, des de totes les administracions, que volem una Catalunya industrial, o Catalunya acabarà no essent industrial**", ha apuntat Ginesta. També ha assenyat els **Fons NGUE** i els Fons **REACT-UE** com una oportunitat per a la reindustrialització del país.

Per la seva banda, Modest Guinjoan ha destacat en el resum executiu que la reducció d'empreses i de treballadors en el període 1999-2019 ha estat **més acusada en micro i petites empreses, que no pas en mitjanes i grans empreses**. Per activitats, el **químic i l'alimentari han estat els sectors amb millors registres d'empreses i treballadors**. I finalment, que la desindustrialització en termes d'empreses i ocupats s'ha produït alhora que la producció industrial queia molt menys, fins al punt que al final del període era semblant al dels primers anys. En aquest sentit, el gran creixement de la productivitat del treball a la manufactura i el sorgiment amb força dels serveis a les empreses poden ajudar a explicar una part de l'evolució enregistrada.